

Till Naturvårdsverket:

Synpunkter på de preliminära förslagen på Jakttidsöversynen,
ärendenummer NV-08 122-18

Jakttider är ett centralt viktigt verktyg för viltförvaltningen, och en regelbunden översyn av dessa är en förutsättning för adaptiv viltförvaring. Så här kommer Revolution Röv synpunkter på Naturvårdsverkets preliminära förslag, paket 2 remissversion.

Av totalt dryga 10 miljoner i Sveriges befolkning tillhör ca 280 000 stycken den svenska jägarkåren. Merparten av de har jakt som hobby, fritidsintresse och i flertalet enkäter svarar de själva att det viktigaste för dem är att i första hand naturupplevelsen, kamratskap, avslappning och spänning. Studier påvisar också att kostnaderna för jakten överstiger värdet på det eventuella kött de svenska jägarna tillskansar sig genom sin jakt. Något som behöver finnas i ett tydligt perspektiv till hela jakttidsöversynen.

Regeringen har gett naturvårdsverket i uppdrag att se över de jakttider som regleras i jaktförordningen andra paragrafen (2018:639) och **vid behov föreslå ändringar**. Där känner vi att det känns väldigt luddigt i ramarna och uppstyrningen kring denna översyn. Vem eller vilkas behov ska ligga till grund för den allmänna jakttiden? Vilka har blivit utvalda till beredningsgrupper och på vilka grunder? Vilka har tolkningsföreträde i frågor kring jakt? Och hur definierar ni dessa behov? Det ska komma att tas en hel del viktiga beslut för den allmänna jakttiden i vårt land för de kommande sex åren, och det sägs ske helt öppet och med en direkt kontakt med olika intressegrupper utan att detta beskrivs och informeras om. Det leder ju osökt tanken åt att det tas en massa dolda beslut på en icke offentlig agenda med ensidiga intressen.

I syftesdelen med målbilden för jakttider skriver ni att Strategi för svensk viltförvaltning ska vara vägledande för myndighetens viltarbete. Enligt den strategin ska beslut fattas så nära de människor som berörs som möjligt. Det betyder att förvaltningen till stor del ska styras på regional och lokal nivå.

VAD är det som säger att människor inom ett lokalt område överhuvudtaget har kännedom om hur olika arter påverkar varandra, eller vad som sker om några av de minskar eller ökar på grund av olika sorters jakttryck, eller att de överhuvudtaget bryr sig om det? Det behövs sakkunniga människor i profession, med en överskådlig blick för natur, ekosystem och biologisk mångfald för sådana uttalanden och beslut, inte lekmän med specifika hobbyintresseområde att få skjuta vissa djur som för fram åsikter och fattar dessa beslut.

I delen för Riktlinjer och beredningsgrupp beskriver ni hur beredningsgrupperna bestående av särskilt berörda aktörer initialt fått bistå med kompetens inför detta arbete. Vad är det då som möjliggjorde att stor del av intressegrupperna var/är FÖR jakt och inte direkt någon emot. Som utomstående känns det varken neutralt eller balanserat. Hur valdes beredningsgrupperna och av vem?

Under delen för tillvägagångssätt framgår även att Naturvårdsverket under arbetets gång inhämtat synpunkter från dessa beredningsgrupper, så de har ju även haft stort inflytande i det kommande förslaget. Vilket stärker vår åsikt och skarpa synpunkt på att intresseinflytandet hos beredningsgrupperna borde vara balanserat och neutralt, vilket inte är fallet denna gång.

Ni påvisar i jaktidsöversynen för allmän jakt att vilt inte ska jagas under parning- och uppfödningstid. Men att detta undantagsvis kan behöva åsidosättas när det är motiverat utifrån ett samhälleligt perspektiv, exempelvis rådande skadesituation i jord- och skogsbruk. Detta är något vi motsäger oss kraftigt, om det uppstår enskilda individer (oavsett art) som visar sig vara skadedjur och de inte ligger under allmän jakttid, SKA beslut om avskjutning på dessa ligger under skyddsakt. Med obligatorisk ansökansförfarande. Vi kan aldrig börja skuldbelägga en hel art pga. av vissa individers uppförande eller beteende.

I kapitel 2 Allmän jakt står att läsa "I strategi för svensk viltförvaltning framgår att jakt, viltturism och annat brukande av vilt inte ska begränsas av omotiverade hinder utan utgångspunkten är att det ska främjas. En åtgärd som identifierats i strategin för att främja brukandet av vilt är att verka för att så många arter som möjligt är föremål för allmän jakttid".

Vår synpunkt på detta är: varför ska jakt på så många som djurarter som möjligt kunna bedrivas utan särskilt tillstånd och antalsbegränsning av människor som gör det som ett fritidsintresse? Är det verkligen det bästa ur ett långsiktigt perspektiv och behov för vår fauna, eller bara att tillgodose deras intressefokus för stunden?

Vi ställer oss också väldigt frågande till att det vidare står "i strategi för svensk viltförvaltning att viltet ska kunna brukas på ett mångsidigt sätt som skapar värde i flera i led – för naturupplevelser, friluftsliv och turism, jakt som fritidsintresse eller näring, produktion och förädling av kött och andra produkter. Populationsreglerande jakt sker främst genom allmän jakt, och på nyss nämnda strategi på arter som orsakar stora skador särskilt främjas." Är viltets främsta uppgift i vår natur verkligen att brukas av människan? I och med detta uttalande påvisar ni att ni inte anser att de inte har något som helst egenvärde eller existensberättigande för sin egen skull. Eller ekosystem och biologisk mångfald. Att den allmänna jakten skulle främja stora skador, enligt vem? Vem eller vilka har tolkningsföreträde i dessa frågor? Vilka stora skador?

De skador som jägarnas avskjutning bidrar till för djuren och dess kort- och långsiktiga perspektiv räknas de in. Och hur i så fall?

Ni menar också på "att möjliggöra ökad avskjutning för att minska skadorna är långa jakttider. På så sätt ges jägarna fler tillfällen att utöva jakt på när lokala förutsättningar är lämpliga. En förlängning av jakttiden behöver inte innebära ett ökat jakttryck. Sambandet mellan jakttidens längd och avskjutning är oklar, men att utökade jakttider möjliggör fler jakttillfällen är klart. Jägare har, precis som alla andra, inte obegränsat med tid."

Hela det här stycket påvisar att jägarnas perspektiv går först. Inget om djurens perspektiv. Hur kan jägarnas tid att utöva sitt fritidsintresse ligga till grund för att jakttiden ska ökas? Jägarna precis som alla andra får utöva sin hobby när de passar in. Och det säger sig väl själv att om vi ökar den befintliga jakttiden som finns idag så kommer fler djur skjutas. Idag skjuts

nästan en miljon vilda djur om året i Sverige, om jakttiden utökas hur många djur kommer då att skjutas?

Den kanske viktigaste frågan är ändå varför? För naturupplevelsen, spänningen? För det är ju inte djurens och naturens bästa som ligger till grund för detta.

Att som ni skriver ”markägare och jakträttshavare ansvarar för att jakten anpassas efter tillgången på vilt och att viltet vårdas i syfte att bevara de viltarter som tillhör landet och de fågelarter som tillfälligt förekommer i naturen i landet, samt att främja en med hänsyn till allmänna och enskilda intressen lämplig utveckling av viltstammarna. Ett stort ansvar ligger således på den enskilda att avskjutning för respektive viltart ligger på lämpliga nivåer och lämpliga individer” blir så motsägelsefullt och helt öppet för enskilda tolkningar som kanske inte alls kommer djurlivet till gagn. Denna formulering utgår från att varje enskild jägare av Sveriges dryga 280 000 är väl insatta och ständigt uppdaterade på såväl den närliggande men även djurens status i hela Sverige, för allt hänger ihop. Och det tror vi med största sannolikhet att inte alla jägare lever upp till. Vi anser att det borde vara obligatoriskt att rapportera in alla skjutna djur, oavsett art eller bevarandestatus på de. Samt att varje jägare borde ha en rimlig kvot på hur många djur av varje art de får skjuta. Detta för att förhindra ren lust- och nöjesjakt på vissa arter. Dessutom borde länsstyrelserna ha tillsynsgrupper som oanmält kontrollerar jakt då och då, för att förhindra överskjutningar och illegal jakt.

Vänligen Revolution Rov

Email: revolutionrov@gmail.com Tfn: 076 414 80 12